

عنوان مقاله:

رابطه گرایش به دینداری و جهت گیری مذهبی با تحلیل رفتگی (فرسودگی) تحصیلی دانش آموزان پایه ششم ابتدایی شهرستان بافق

محل انتشار:

دوازدهمین کنفرانس ملی حقوق، علوم اجتماعی و انسانی، روانشناسی و مشاوره (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

زهرا غالب بافقی - آموزگار ابتدایی، رشته کارشناسی آموزش ابتدایی دانشگاه آزاد اسلامی واحد بافق، بافق، ایران

عاطفه فارغی سرچشمه - آموزگار ابتدایی، رشته کارشناسی آموزش ابتدایی دانشگاه آزاد اسلامی واحد بافق، بافق، ایران

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف بررسی رابطه گرایش به دینداری و جهت گیری مذهبی با تحلیل رفتگی (فرسودگی) تحصیلی دانش آموزان ششم ابتدایی شهرستان بافق انجام شد. روش پژوهش توصیفی و از نوع همبستگی بود. جامعه آماری شامل تمامی دانش آموزان پایه ششم ابتدایی شهرستان بافق در سال تحصیلی ۱۴۰۱-۱۴۰۲ بودند که از بین آنها تعداد ۱۵۰ نفر به صورت در دسترس به عنوان نمونه پژوهش انتخاب شدند. برای جمع آوری داده ها از پرسشنامه های جهت گیری مذهبی آلپورت (۱۹۵۰)، نگرش مذهبی خدایاری فرد و همکاران (۱۳۷۸) و مقیاس فرسودگی تحصیلی برسو و همکاران (۱۹۹۷) استفاده گردید. داده ها با استفاده از آزمون های آماری ضریب همبستگی پیرسون و تحلیل رگرسیون چندگانه به شیوه همزمان مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. یافته ها نشان داد بین جهت گیری درونی و دینداری با فرسودگی تحصیلی رابطه منفی معنادار و بین جهت گیری بیرونی با فرسودگی تحصیلی رابطه مثبت و معنی داری وجود داشت. همچنین نتایج تحلیل رگرسیون چندگانه نیز نشان داد که جهت گیری مذهبی و دین داری می توانند فرسودگی تحصیلی را پیش بینی کنند. با توجه به نتایج به دست آمده میتوان گفت جهت گیری مذهبی و دینداری از عوامل مهمی هستند که می توانند در فرسودگی تحصیلی دانش آموزان نقش داشته باشند. به والدین و کلیه برنامه ریزان تعلیم تربیت توصیه میشود که با آموزش های مناسب دینداری و افزایش جهت گیری مذهبی درونی را به دانش آموزان و دانشجویان تقویت کنند.

کلمات کلیدی:

فرسودگی تحصیلی، جهت گیری مذهبی، دینداری.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1670023>

